

РУСИЯ И КРИТИКА

БЪЛГАРСКИ ПОЕТИ

Българската поезия, колкото и по възрастът млада, брои вече нѣ-
колко десетки творци, които да-
ватъ достатъчно материалъ за
литературната история на нашия
народъ. Едно отъ средствата и
пътищата, по които може да се
получава тази история, сѫ и ан-
тологийтѣ, съ каквите чуждите
литератури сѫ тѣй богати и кои-
то сѫ неоценимо помагало за
по-лесното и бързо запознаване
съ тия литератури.

Изготвянето на една антология,
като литературно дѣло, е винаги
въ основата си трудна и риско-
вана работа, тѣй като авторътъ
и поема голѣма морална отго-
ворност и предъ себе си и предъ
колективната съвестъ на своя на-
родъ, чиято духовна мощь той
се нагърбва да събере и даде
на показъ. Това, разбира се, е
така, когато антологията пре-
тендира да бѫде истинска такава
— книга на художественото твор-
чество, освѣтлено отъ художес-
твената идея на автора, въ която
имено идея е кристализирано или
цѣлото творчество на известна
епоха отъ поезията на единъ на-
родъ, или пѣкъ известни насоки,
школи и групи отъ това творчес-
тво. Въ никой случай, обаче, ан-
тологията, за да бѫде тя лите-
ратурно дѣло и книга съ художест-
вени ценности, не бива да пред-
ставлява обикновенъ регистъръ
на поети и обикновенъ сборникъ
на поетически творения. Самата

тя, за да постигне своята истин-
ска цель, трѣбва да бѫде сѫщо
въ известна смисъл плодъ на
художническо вдѣхновение.

Неотдавна излѣзлата антология
на български поети, издание на
министерството на народното прос-
вѣщане, въ туй отношение носи
въ своя обемъ и въ начина на
съставянето ѝ доста добри ка-
чества, които я правятъ като кни-
га ценна за нашата литература
и задоволява една силно чувству-
вана нужда при желание за опоз-
наване на българската поезия.
Не рѣдко чужденецъ, па и по-
безпретенциозниятъ български че-
тецъ, се поставя въ недоумение,
какъ и по кой путь би могълъ
бързо и лесно да опознае бъл-
гарските автори на поетическата
мисълъ, и какво е дала тази ми-
сълъ подъ българско перо, въ
своите характерни и ярки прояви.
Излѣзлата антология на българ-
ски поети отстранява напълно то-
ва недоумение.

Съставителътъ на антологията
Хр. Цанковъ — Дерижанъ, самъ
единъ отъ поетите, представени
въ антологията, си е сложилъ
за задача да представи творчес-
твото на българския поетически
гений отъ нсвото време — следъ
освобождението, когато на лите-
ратурния ни хоризонтъ изгрѣва
действителна поетическа звезда—
Хр. Ботювъ, — която разлива
топлина въ всички български
сърца и напълня родната душа
съ чувства за възвишеното, чис-